

საქმე # 050100118002339532

საქმე №1/62-18წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

20.06.2018 წელი

ქ. ოზურგეთი

ოზურგეთის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე ნანა ჯოხაძე
სხდომის მდივანი ლია დარჩია

პროკურორი - პე---ე სა-----ე
ბრალდებულ- - გი-----ი გუ-----ე
ადვოკატი - და--თ მა-----ე

ღია სასამართლო სხდომაზე არსებითად განიხილა სისხლ-ს სამართლ-ს საქმე
#0-----

ბრალდებულ-: გი-----ი გუ-----ე

მამის სახელ-: ბო---ო

დაბადებულ-: 20.03.1992 წელ-

პირადი ნომერი: 09401029343

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: საშუალო

ოჯახური მდგომარეობა: დაოჯახებულ-

რეგისტრაციის მისამართი: ბაღდათი სოფელ- ქვედაზეგანი

ფაქტობრივი საცხოვრებელ- ადგილ-ს მისამართი: ბაღდათი სოფელ-
ქვედაზეგანი

კვალ-ფიკაცია: საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-
ს მე-2 ნაწილ-ს „ბ“ ქვეპუნქტი, მე-3 ნაწილ-ს „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტები (ორი
ეპიზოდი)

აღწერილობითი-სამოტივაციო ნაწილ-

1. სასამართლომ დაადგინა

1.1. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით,
საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“
ქვეპუნქტით ნასამართლევა გი-----ი გუ-----ემ, კვლავ ჩაიდინა ახალ-
დანაშაულ-. კერძოდ, 2016 წლ-ს 12 აგვისტოს, გამთენიისას 04:00 საათიდან

05:00 საათამდე დროის მონაკვეთში, ქ. ქობულეთში თხილაიშვილ-ს ქ.№41-ში მცხოვრებ ილ-ა დი-სთან წინასწარი შეთანხმებით, უკანონოდ შეაღწია ოზურგეთის რაიონის სოფელ ლ-ხაურში მდებარე ნა-სა-ის სააგარაკო სახლ-ს ეზოში და ეზოდან და სახლ-ს ღია აივნიდან მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაეუფლა ნა-სა-ის კუთვნილ 27 კილოგრამ თხილს, რითაც 135 ლარის ზიანი მიაყენა დაზარალებულს.

1.2. ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით, საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუნქტით ნასამართლევა გი-ი გუ-ემ, კვლავ ჩაიდინა ახალ-დანაშაულ-. კერძოდ, 2016 წლ-ს 12 აგვისტოს, გამთენიისას 23:00 საათზე, ქ. ქობულეთში თხილაიშვილ-ს ქ.№41-ში მცხოვრებ ილ-ა დი-სთან წინასწარი შეთანხმებით, უკანონოდ შეაღწია ოზურგეთის რაიონის სოფელ ლ-ხაურში მდებარე ნა-სა-ის სააგარაკო სახლ-ს ეზოში, საიდანაც მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით ფარულად დაეუფლა ნა-სა-ის კუთვნილ 23 კილოგრამ თხილს, რითაც 115 ლარის ზიანი მიაყენა დაზარალებულს.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა

ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრა-- ნივთის ფარულ- დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ჩადენილ- სადგომში ან სხვა საცავში უკანონო შეღწევით, ჩადენილ- არაერთგზის, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ.

2018 წლ-ს 16 მარტს წინასასამართლო სხდომაზე სასამართლომ მოისმინა ბრალდების და დაცვის მხარეთა მოსაზრებები, გაეცნო წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და ბრალდების მტკიცებულებები საკმარისად მიიჩნია ვარაუდისათვის, რომ აღბათობის მაღალ- ხარისხით ბრალდებულ გი-ი გუ-ის მიმართ გამოტანილ იქნებოდა გამამტყუნებელ- განაჩენი. ამასთან, წინასასამართლო სხდომაზე გი-ი გუ-ემ წარდგენილ ბრალდებაში თა-- არ ცნო დამნაშავედ და დაცვის მხარემ სადავოდ გახადა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ- მტკიცებულებები.

საქმის არსებითი განხილვის დროს 2018 წლ-ს 18 მაისის სადავო მტკიცებულებების ნაწილ-ს გამოკვლევის (მოწმის სახით ილ-ა დი-ს დაკითხვის) შემდეგ 2018 წლ-ს 04 ივნისის სასამართლო სხდომაზე, დაცვის მხარე დაეთანხმა საქმეში არსებულ ყველა ფაქტობრივ გარემოებას და ყველა მტკიცებულება მიიჩნია უდავოდ, გარდა მტკიცებულებათა ნუსხაში მითითებულ- პუნქტების: 1.2. გი-ი გუ-ის (გამოძიების დროს 2016 წლ-ს 24 აგვისტოს) ჩვენება და 1.3. ილ-ა დი-ს ჩვენებები. შესაბამისად, ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნულ- მტკიცებულებებით დადგენილ და

დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს თანახმად, „დ“ ქვეპუნქტით, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან.

ვინაიდან მხარეებმა, წინასასამართლო სხდომაზე, გარდა შემდეგი მტკიცებულებებისა: გი-----ი გუ-----ის, გამოძიების დროს 2016 წლ-ს 24 აგვისტოს მიცემულ- ჩვენება და ილ-ა დი----ს ჩვენებები, სხვა, არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებულ იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

2.1. სხვისი მოძრა-- ნივთის ფარულ- დაუფლება:

სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ილ-ა დი----მ განმარტა, რომ ქუთაისში იყო ფეხბურთის საყურებლად, არის გუნდის გულშემატკივარი და დაესწრო თამაშს. რის შემდეგადაც გადაწყვიტა ქუთაისში დარჩენა ახლობლებთან. რადგან ნათესავები არ იყო სახლში გადაწყვიტა შესულ-ყო ტოტალ-ზატორში, სადაც გაიცნო გი-----ი გუ-----ე. მეორე დღეს ისევ დაბრუნდა ტოტალ-ზატორში და უფრო ახლო კონტაქტში შევიდა გუ-----ესთან, რომელმაც შესთავაზა მასთან, სოფელში ბაღდათში წასვლა. გაყვა გუ-----ეს ბაღდათში, სადაც გი-----იმ თა--ს მშობლებს გამოართვა ფულ- და წა--დნენ ქობულეთში ილ-ა დი----ს ბიძის სახლში, სადაც დაურეკა ნა-----ა სა-----ემ, (ილ-ა დი----მ მიუთითა, აქვს ისეთი ტელეფონი რომ თუ დიქტაფონი არ ჩართო ისე არ ესმის ხმა) რომელმაც სთხოვა კვლავ დახმარებოდა თხილ-ს დაკრეფაში. გი-----ი გუ-----ემ შესთავაზა წასულ-ყვნენ და მოეპარათ თხილ-. ი. დი----მ განმარტა, რომ გ. გუ-----ემ იცოდა, რომ მიდიოდნენ ახლობლ-ს ოჯახში, იცოდა, რომ აღნიშნულ-თხილ- არ იყო მისი საკუთრება.

ბრალდებულმა გი-----ი გუ-----ემ, თა-- დამნაშავედ არ ცნო წარდგენილ ბრალდებაში და დაადასტურა ილ-ა დი----სთან ერთად დილ-ს ოთხ საათზე და დაახლოებით საღამოს ათ საათზე ნა-----ა სა-----ის სააგარაკო სახლ-ს ეზოში ყოფნის ფაქტი.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის 220-ე მუხლ-ს „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით საქმის არსებითი განხილვისათვის მოსამზადებლად ამტკიცებს მხარეების მიერ წარსადგენ მტკიცებულებათა ნუსხას, ასევე მათგან მიღებულ იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვალს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან.

მოცემულ საქმეში უდავოდ ცნობილ- მტკიცებულებების საქმის არსებით

განხილვაზე გამოკვლევა არ მომხდარა, თუმცა ისინი სასამართლომ უნდა შეაფასოს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს მოთხოვნათა დაცვით.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ფარულ დაუფლებას მაშინ აქვს ადგილ-, როდესაც სხვისი ნივთის დაუფლება ხდება როგორც მესაკუთრისაგან, ისე სხვა გარეშე პირებისაგან ფარულად, რომელთაც გააზრებულ- და გაცნობიერებულ- არ აქვთ ეს ფაქტი, რასაც მოცემულ შემთხვევაში ჰქონდა ადგილ-.

სასამართლოს უტყუარად დადგენილად მიაჩნია, რომ 2016 წლ-ს 12 აგვისტოს, გამთენიისას 04:00 საათიდან 05:00 საათამდე და 2016 წლ-ს 12 აგვისტოს, გამთენიისას 23:00 საათზე გი-----ი გუ-----ე ფარულად დაეუფლა სხვის, ნა-----ა სა-----ის კუთვნილ თხილს.

2.2. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზანი

მოქმედის, გი-----ი გუ-----ის, მამოძრავებელ- ძალა მოცემულ შემთხვევაში მიმართულ- არის ნა-----ა სა-----ის სააგარაკო სახლ-ს ეზოდან და ღია აივნიდან თხილ-ს მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებისაკენ, რასაც ადასტურებს საქმეში არსებულ- მასალები.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **73-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს „დ“** ქვეპუნქტით, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **220-ე მუხლ-ს „გ“** ქვეპუნქტის თანახმად, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით საქმის არსებითი განხილვისათვის მოსამზადებლად ამტკიცებს მხარეების მიერ წარსადგენ მტკიცებულებათა ნუსხას, ასევე მათგან მიღებულ იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვალს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან. მტკიცებულების უდავოდ მიჩნევით, მხარეები პრაქტიკულად იყენებენ მათთვის, საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **73-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს „დ“** ქვეპუნქტით მინიჭებულ უფლებამოსილებას.

განსახილველ საქმეში უდავოდ ცნობილ- მტკიცებულებების საქმის არსებით განხილვაზე გამოკვლევა არ მომხდარა, თუმცა ისინი სასამართლომ უნდა შეაფასოს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **82-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს** მოთხოვნათა დაცვით.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ მართლსაწინააღმდეგო არის მიზანი, როცა ის მატერიალურ საკუთრებით წესრიგს ეწინააღმდეგება (lackner-kühl, Strafgesetzbuch Kommentar, 25, Auflage, § 242/27, Verlag C.H. Beck München 2004). საქმეში წარმოდგენილ- უდავო მტკიცებულებებით დადგენილ-ა, რომ დაზარალებულს ნა-----ა სა-----ეს არ მიუცია ნებართვა, მის საკუთრებაში არსებულ- ნივთის (თხილ-ს) დაუფლებაზე. გი-----ი გუ-----ეს, მესაკუთრის ნების გარეშე სურდა, ნა-----ა სა-----ის სააგარაკო სახლში არსებულ- სხვისი ნივთის (თხილ-ს) დაუფლება. სასამართლოს მიაჩნია, რომ გი-----ი გუ-----ეს, დაზარალებულ-ს კუთვნილ- ნივთის (თხილ-ს) ფარულ- დაუფლებისას, ამოძრავებდა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზანი.

2.3. წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ

სასამართლო მიუთითებს, რომ საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 27-ე მუხლ- იძლევა ჯგუფური დანაშაულ-ს დეფინიციებს და ერთმანეთისგან მიჯნავს წინასწარ შეთანხმებლად, წინასწარი შეთანხმებითა და ორგანიზებულ- ჯგუფის მიერ ჩადენილ- დანაშაულ-ს ცნებებს.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის **27-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს თანახმად**, დანაშაულ- წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ არის ჩადენილ-, თუ მის განხორციელებაში მონაწილენი წინასწარ შეკავშირდნენ დანაშაულ-ს ერთობლ-ვად ჩასადენად.

სასამართლო განმარტავს, რომ წინასწარ შეკავშირებაში არ იგულისხმება დანაშაულებრივ ქმედებამდე დროის ხანგრძლ-ვი მონაკვეთის არსებობა. მთავარია, რომ შეთანხმება მოხდეს დანაშაულ-ს ობიექტური შემადგენლობის განხორციელების დაწყების მომენტამდე. ამასთან, აუცილებელ-ა საქმეში არსებობდეს შესაბამისი მტკიცებულებები, რომლებიც მიუთითებს ასეთი შეთანხმების არსებობაზე, რაც შესაძლებელ-ა, ჯგუფის წევრებს შორის როგორც სიტყვიერ-წერილობით, ისე არავერბალურ კომუნიკაციაშიც - ჟესტებსა და მიმიკებში - გამოიხატოს (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლ-ს სამართლ-ს საქმეთა პალატის 2016 წლ-ს 20 მაისის განაჩენი, საქმე N 618აპ-15).

წინამდებარე შემთხვევაში, მხარეთა მიერ უდავოდ ცნობილ-მტკიცებულებებით, დადგენილ-ა, რომ გი-----ი გუ-----ემ ილ-ა დი-----სთან **წინასწარი შეთანხმებით შეაღწია ნა-----ა სა-----ის სააგარაკო სახლ-ს ეზოში**. ამასთან ნაქურდალ- თხილ-ს გაყიდვის შემდეგ მიღებულ-თანხა გამოიყენეს საერთო მიზნებისთვის (იყიდეს ლუდი, სიგარეტები და საკვები).

2.4. ქმედება ჩადენილ- არაერთგზის

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **73-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს „დ“** ქვეპუნქტით, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად

მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **220-ე მუხლ-ს „გ“** ქვეპუნქტის თანახმად კი, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით საქმის არსებითი განხილვისათვის მოსამზადებლად ამტკიცებს მხარეების მიერ წარსადგენ მტკიცებულებათა ნუსხას, ასევე მათგან მიღებულ იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვალს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან. მტკიცებულების უდავოდ მიჩნევით, მხარეები პრაქტიკულად იყენებენ მათთვის, საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **73-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს „დ“** ქვეპუნქტით მინიჭებულ უფლებამოსილებას.

განსახილველ საქმეში უდავოდ ცნობილ- მტკიცებულებების საქმის არსებით განხილვაზე გამოკვლევა არ მომხდარა, თუმცა ისინი სასამართლომ უნდა შეაფასოს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **82-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს** მოთხოვნათა დაცვით.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის მე-15 მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს თანახმად, არაერთგზისი დანაშაულ- ნიშნავს წინათ ნასამართლევი პირის მიერ ამ კოდექსის იმავე მუხლ-თ გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ-ს ჩადენას. გამონაკლ-სის სახით ეს მუხლ- არაერთგზისად მიიჩნევს წინათ ნასამართლევი პირის მიერ არა მარტო იგივე, არამედ სხვა ერთგვაროვანი დანაშაულ-ს ჩადენასაც, იმ შემთხვევაში თუ ამის შესახებ მითითებულ-ა კოდექსის შესაბამის მუხლში. სწორედ ასეთ შემთხვევას მოიცავს სსკ-ის 177-ე მუხლ-ს შენიშვნა, რომლ-ს მიხედვითაც, სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-186-ე მუხლებით გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ- არაერთგზისად ითვლება, თუ მას წინ უსწრებდა ამ მუხლებით ან 224-ე, 231-ე, 237-ე და 264-ე მუხლებით ნასამართლევის მიერ ქურდობის ჩადენა. ქურდობა არაერთგზისად რომ ჩაითვალოს წინა ქურდობისა თუ სხვა ერთგვაროვანი დანაშაულ-სათვის ნასამართლობა მოხსნილ- ან გაქარწყლებულ- არ უნდა იყოს.

მოცემულ შემთხვევაში უდავოა, რომ ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით გი-----ი გუ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუნქტით გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ-ს ჩადენისათვის და სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვრა თა--სუფლების აღკვეთა 3(სამი) წლ-ს ვადით, რაც სსკ-ის 63-ე მუხლ-ს თანახმად, ჩაეთვალა პირობითად და ამავე კოდექსის 64-ე მუხლ-ს თანახმად, გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 4 (ოთხი) წელ-.

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლ-ს 11 ნოემბრის განჩინებით,

მსჯავრდებულ გი-----ი ბო---ოს ძე გუ-----ის მიმართ, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით დანიშნულ- გამოსაცდელ- ვადა - 04 (ოთხი) წელ- გაგრძელდა 03 (სამი) თვით და გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 04 (ოთხი) წელ- და 03 (სამი) თვე.

მოცემულ შემთხვევაში, გი-----ი გუ-----ემ ბრალად წარდგენილ- ქმედება ჩაიდინა, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით, საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუნქტით გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ-სათვის დანიშნულ- პირობითი მსჯავრის (რომლ-ს მოქმედების ვადა გაგრძელდა ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლ-ს 11 ნოემბრის განჩინებით) მოქმედების პერიოდში, რის გამოც სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ქურდობა ჩაიდინა არაერთგზის.

3. სამართლებრივი შეფასება

3.1. საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლ-ს მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელ- განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელ-ც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილ- წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულ-ს სასარგებლოდ. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლ-ს პირველ- და მე-3 ნაწილების შესაბამისად, გამამტყუნებელ- განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლ-ობა. მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლ-ს სამართლ-ს საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. აღნიშნულ- ნორმები განიმარტა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლ-ს 22 იანვრის №1/1/548 გადაწყვეტილებაში საქმეზე - „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, რომლ-ს მიხედვით, „ზემოაღნიშნულ- კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თა--დან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლ-ს თანახმად, დაუშვებელ-ა პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და ამდენად, სისხლ-სსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას ქმნის. მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი წარმოადგენს იმის გარანტიას, რომ სახელმწიფო მოხელეთა თვითნებობისა თუ შეცდომების შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. უტყუარობის კონსტიტუციური სტანდარტი მოიცავს მოთხოვნას, რომ საქმისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტისა თუ გარემოების დადასტურება მხოლოდ სანდო წყაროდან მიღებულ- და ჯეროვნად შემოწმებულ- ინფორმაციის საფუძველზე მოხდეს. მტკიცებულების

საფუძველზე მიღებულმა ინფორმაციამ უტყუარად, ერთმნიშვნელოვნად უნდა მიუთითოს იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომელ-ს დასადასტურებლადაც არის წარმოდგენილ-. ამდენად, უტყუარი მტკიცებულებები სისხლ-ს სამართლ-ს პროცესში წარმოადგენს განაჩენის დადგომისათვის უალტერნატივო საშუალებას. ამასთანავე, დანაშაულებრივი ქმედება უნდა დადასტურდეს გონივრულ ეჭვს მიღმა, უნდა გამოირიცხოს ყოველგვარი გონივრულ- ეჭვი პირის მიერ კონკრეტულ-დანაშაულ-ს ჩადენასთან დაკავშირებით. სასიცოცხლოდ აუცილებელ-ა, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლ-ს სამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებულ- ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელ-ც მიუკერძოებელ ადამიანს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ“.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **82-ე მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს მიხედვით**, გამამტყუნებელ- განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლ-ობა.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **269-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს მიხედვით**, არ შეიძლება, გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **მე-2 მუხლ-ს მე-13 ნაწილ-ს თანახმად**, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელ- განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლ-ობა, რომელ-ც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილ-ა, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპულ- სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალ-სწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლ-ერი, ნათელ- და შეთანხმებულ- დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელ-ა იყოს მხედველობაში მიღებულ-“.

სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no.40852/05, § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს

„გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლ-ერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებულ- დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლ-ობიდან (ასევე იხ.: Keller v. Russia, no. 26824/04, § 114, ECHR 17/10/2013; Huseynli and others v. Azerbaijan, no(s).67360/11, 67964/11, 69379/11, § 87, ECHR 11/02/2016; Baka v. Hungary [GC], no. 20261/12 §143, ECHR 23/06/2016; Zyakun v.Ukraine, No. 34006/06, §40, ECHR 25/02/2016). ამდენად, მტკიცების სტანდარტი არაა სავალდებულო იყოს აბსოლუტურად სარწმუნო, თუმცა, უნდა აკმაყოფილებდეს შესაძლებლობის საკმაოდ მაღალ სტანდარტს. რაც შეეხება საქმეში არსებულ-მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპულ-სასამართლოს მიერ განმარტებულ-ა, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ევროპულ-სასამართლოების პრეროგატივა (ადამიანის უფლებათა ევროპულ-სასამართლოს 1988 წლ-ს 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპულ-სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (ადამიანის უფლებათა ევროპულ- სასამართლოს 2010 წლ-ს 8 აპრილ-ს გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychyev v. Russia, no. 24086/04, 04/10/2010, პუნქტი 32).

სასამართლო მიუთითებს, რომ საკუთრების უფლებას აღიარებს და იცავს ადამიანის უფლებათა და ძირითად თა--სუფლებათა დაცვის კონვენციის 1952 წლ-ს 20 მარტის პირველ- დამატებითი ოქმის პირველ- მუხლ-, რომლ-ს თანახმად, ყველა ფიზიკურ და იურიდიულ პირს აქვს უფლება დაუბრკოლებლად ისარგებლოს თა--სი ქონებით. არა--ს არ შეიძლება წაერთვას ქონება, იმ შემთხვევის გარდა, როცა ამას საზოგადოების ინტერესები მოითხოვენ და იმ პირობებით, რომლებიც გათვალ-სწინებულ-არიან კანონითა და საერთაშორისო სამართლ-ს ზოგადი პრინციპებით. საკუთრების უფლება დაცულ-ა, 1995 წლ-ს 24 აგვისტოს, საქართველოს კონსტიტუციის **21-ე** მუხლ-თ, რომლ-ს პირველ- ნაწილ-თ, საკუთრება და მემკვიდრეობის უფლება აღიარებულ- და ხელშეუვალ-ა. დაუშვებელ-ა საკუთრების, მისი შეძენის, გასხვისების ან მემკვიდრეობით მიღების საყოველთაო უფლების გაუქმება. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-თ, კრიმინალ-ზებულ- დანაშაულ-ს დაცვის ობიექტს წარმოადგენს საკუთრება. სასამართლო მიუთითებს, რომ საკუთრება არის თა--სუფლების კონკრეტულ- გამოყენება, რომელ-ც იცავს ადამიანების თანასწორობას საკუთრებაზე თა--სუფლად ხელმისაწვდომობის მეშვეობით. საკუთრება წარმოადგენს საზოგადოებრივი ურთიერთობებისა და ეკონომიკური საქმიანობის საფუძველს, სწორედ მისი დაცვა იძლევა

თანაბარ შესაძლებლობას, არაპირდაპირ უზრუნველყოთ მთელ-რიგი ფუნდამენტური უფლებების დაცვა.

მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებულს და მის ინტერესების დამცველს სადაოდ არ გაუხდია ის ფაქტი, რომ გ. გუ-----ე ორჯერ იყო ნა-----ა სა-----ის სააგარაკო სახლში თხილ-ს მოსაკრეფად. იქ ყოფნის ფაქტს არ უარყოფს, მაგრამ მისი მიზანი არ იყო ფარულ- დაუფლება. გი-----ი გუ-----ის მხრიდან ილ-ა დი----სთან წინასწარი შეთანხმებით სხვისი მოძრა-- ნივთების დაუფლების ფაქტი უდავოა და დადგენილ-ა. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ფარულ დაუფლებას მაშინ აქვს ადგილ-, როდესაც სხვისი ნივთის დაუფლება ხდება როგორც მესაკუთრისაგან, ისე სხვა გარეშე პირებისაგან ფარულად, რომელთაც გააზრებულ- და გაცნობიერებულ- არ აქვთ ეს ფაქტი, რასაც მოცემულ შემთხვევაში ჰქო---ა ადგილ-. აღნიშნულ-დან გამომდინარე, სასამართლოს უტყუარად დადგენილად მიაჩნია, რომ 2016 წლ-ს 12 აგვისტოს, გი-----ი გუ-----ე ილ-ა დი----სთან წინასწარი შეთანხმებით ფარულად დაეუფლა სხვის, კერძოდ, ნა-----ა სა-----ის კუთვნილ თხილს.

სასამართლო პროცესის მიმდინარეობისას, ბრალდებულ- გი-----ი გუ-----ე და მისი ინტერესების დამცველ- ადვოკატი, ყურადღებას ამახვილებენ ბრალდებულ-ს უდანაშაულობაზე და აღნიშნავენ, რომ მართალ-ა გი-----ი გუ-----ე დილ-ს ოთხ საათზე იყო ნა-----ა სა-----ის სახლში, თუმცა მას არ ამოძრავებდა მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზანი. ის ეხმარებოდა ილ-ა დი----ს თხილ-ს მოკრეფაში. დაცვის მხარემ მტკიცებულებების ნაწილ- უდავოდ მიიჩნია, დაეთანხმა საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და სადავოდ გახადა მხოლოდ ერთი გარემოება, რომ გი-----ი გუ-----ეს არ ამოძრავებდა, თხილ-ს მისაკუთრების მიზანი, ის ეხმარებოდა ილ-ა დი----ს.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-თ გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ-ს სუბიექტი უნდა მოქმედებდეს განზრახვით, დაეუფლოს სხვის საკუთრებას, რაც უნდა ეფუძნებოდეს შესაბამის მიზანს. აღნიშნულ- ქმედების შემადგენლობის განხორციელება, მხოლოდ **განზრახი** მოქმედებით არის შესაძლებელ-. მართალ-ა, განზრახვა იმ მომენტიდან წარმოიშვება, როცა პირი მოქმედების ნებელობით გადაწყვეტილებას მიიღებს, თუმცა სისხლ-სამართლებრივ მნიშვნელობას იგი მარტოდენ მაშინ იძენს, როცა პიროვნება მის განხორციელებას ე.ი. ნებელობითი გადაწყვეტილების აღსრულებას დაიწყებს, რომლ-ს რეალ-ზაციაც სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსით დაცულ- სიკეთის დარღვევას იწვევს. ნებელობითი გადაწყვეტილების წარმმართველ- საწყისი კი, როგორც განზრახვის აუცილებელ- ელემენტი, ყოველთვის წინ უსწრებს პირის მოქმედებას. ამდენად, საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-თ გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ-ს ამსრულებელს უნდა ქო---ეს კონკრეტულ- განზრახვა ხელყოს აღნიშნულ- მუხლ-თ დაცულ-

სამართლებრივი სიკეთე - სხვისი საკუთრების უფლება. სასამართლო აქვე განმარტავს, რომ ქურდობა, თა--სი საკანონმდებლო კონსტრუქციით მატერიალურ შემადგენლობათა რიცხვს მიეკუთვნება. ქმედების შემადგენლობის სავალდებულო ნიშანს წარმოადგენს მავნე შედეგის დადგომა ქონებრივი ზიანის სახით. სასამართლო აქვე აღნიშნავს, რომ ზიანში არ მოიაზრება, მხოლოდ ნივთის დაზიანება. ამიტომ, ქურდობა დამთავრებულად ითვლება იმ მომენტიდან, როდესაც დამნაშავე დაეუფლა სხვის ქონებას და რეალური შესაძლებლობა აქვს განკარგოს ეს ქონება თა--სი შეხედულებით, იმისდა მიუხედავად, მოახერხა თუ არა მან ამ შესაძლებლობის რეალ-ზება. ამდენად, ამსრულებელს გაცნობიერებულ-აქვს, მისი მოქმედებით, ნივთზე ფაქტობრივი ბატონობის მოპოვებით, გარკვეულ- დროის განმავლობაში, ნივთის მესაკუთრის ჩანაცვლების მომენტი.

სასამართლოს განაჩენი უნდა ემყარებოდეს უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლ-ობას და მოცემულ შემთხვევაში გი-----ი გუ-----ის ჩვენება არ შეიძლება ჩაითვალოს უტყუარ მტკიცებულებად, ვინაიდან, ბრალდებულ-ს ჩვენება არ შეესაბამება სიმართლეს და ის მიმართულ-ა სასჯელ-საგან თა--ს არიდებისაკენ. მხარეთა მონაწილეობით გამოკვლეულ- მტკიცებულებების ურთიერთშეჯერებისა და სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ბრალდების მხარის პოზიცია გი-----ი გუ-----ის დამნაშავედ ცნობის შესახებ საფუძვლ-ანია.

სასამართლო არ იზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას გი-----ი გუ-----ის უდანაშაულობის თაობაზე, ვინაიდან საქმეში არსებობს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო ნორმების დაცვით მოპოვებულ-, უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების ერთობლ-ობა, რომლ-თაც გონივრულ ეჭვს მიღმა დადასტურებულ-ა გი-----ი გუ-----ის დანაშაულში მონაწილეობა. აღნიშნულ-მტკიცებულებების ნაწილ- გამოკვლეულ-ა სასამართლოში მხარეთა მონაწილეობით საქმის განხილვისას, რა დროსაც დაცვის მხარეს ჰქო---ა სრულ- შესაძლებლობა, რომ ჯეროვნად წარმოედგინა და ემტკიცებინა თა--სი პოზიცია ბრალდებასთან დაკავშირებით, ხოლო მტკიცებულებების ნაწილ-მხარეებმა სადავოდ არ მიიჩნიეს და ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებულ იქნა მტკიცებულებებად, როგორც პრეიუდიცია.

სასამართლო აფასებს, ბრალდებულ გი-----ი გუ-----ის ჩვენებას, სადაც ის აღნიშნავს, რომ ილ-ა დი----ს დილ-ს ოთხ საათზე და საღამოს დაახლოებით ათ საათზე წაყვა თხილ-ს მოსაკრეფად. ის ეხმარებოდა ილ-ა დი----ს. სასამართლო, ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ გი-----ი გუ-----ე დილ-ს ოთხ საათზე იყო ილ-ა დი----სთან ერთად თხილ-ს მოსაკრეფად და მას არ ჰქო---ა გააზრებულ-, რომ დილ-ს ოთხ საათზე ჩადიოდა ქურდობას. აღნიშნულ- პასუხისმგებლობისგან თა--ს დაღწევას ემსახურება.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში წარმოდგენილ- პრეიუდიციულ- მნიშვნელობის მქონე და სასამართლოს სხდომაზე გამოკვლეულ- მტკიცებულებები, იდენტურად ადასტურებენ საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებებს. აღნიშნულ მტკიცებულებებს შორის არ არსებობს არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობები, რაც ეჭვქვეშ დააყენებდა მათ სანდოობას, ხოლო გი-----ი გუ-----ის მიერ, საბოლოო სიტყვაში ჩამოყალბებულ- პოზიციის დამადასტურებელ- მტკიცებულება საქმეში არ მოიპოვება.

სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის მე-9 მუხლ-ს თანახმად, სისხლ-სამართლებრივი დევნის დაწყებისთანავე სისხლ-ს სამართლ-ს პროცესი ხორციელდება მხარეთა თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მტკიცებულებათა მოპოვება და წარდგენა მხარეთა უფლებამოსილებას წარმოადგენს. სასამართლო კი გადაწყვეტილებას ღებულობს მხოლოდ მხარეთა მიერ წარდგენილ- მტკიცებულებების საფუძველზე. წინამდებარე საქმეში დაცვის მხარეს არ წამოუდგენია არც ერთი მტკიცებულება, რომელ-ც გი-----ი გუ-----ის მიერ გამოთქმულ მოსაზრებას გაამყარებდა, რის გამოც სასამართლო არ იზიარებს ბრალდებულ-ს პოზიციას.

სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებებთან დაკავშირებით გამოკვლეულ- მტკიცებულებები, შეაფასა თითოეულ- მათგანი, საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის, ამასთან, ბრალდებულ-ს დამნაშავედ ცნობისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მივიდა დასკვნამდე, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ- მტკიცებულებები სრულად აკმაყოფილებს კანონმდებლ-ს მიერ, გამამტყუნებელ- განაჩენის გამოტანისათვის დაწესებულ, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, მაღალ სამართლებრივ სტანდარტს. გამოკვლეულ- და მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეულ- მტკიცებულებების საფუძველზე სასამართლო დარწმუნდა, რომ გი-----ი გუ-----ის მიერ ნამდვილად ჩადენილ-ა აღნიშნულ- დანაშაულ- - ქურდობა.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ- და დამამძიმებელ- გარემოებები

გი-----ი გუ-----ეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ- გარემოებები არ გააჩნია.

გი-----ი გუ-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ- გარემოებაა ის, რომ მან ახალ- განზრახი დანაშაულ- ჩაიდინა პირობითი მსჯავრის მოქმედების პერიოდში.

5. სასჯელ-ს ან სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-ს თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლ-ანი. ამავე მუხლ-ს მე-4 ნაწილ-ს თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლ-ანია, თუ დანიშნულ- სასჯელ- შეესაბამება მსჯავრდებულ-ს პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილ- დანაშაულ-ს სიმძიმეს. სასჯელ-ს სამართლ-ანობის პრინციპს განამტკიცებს საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-, რომელ-ც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლ-ანი სასჯელ- და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელ-ს გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელ-ს მიზნებს.

ამასთან, სასჯელ-ს დანიშვნის დროს, საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს თანახმად, გათვალ-სწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულ-ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ- და დამამძიმებელ- გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულ-ს ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილ- მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშა-ს წარსულ- ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელ-ს სამართლ-ანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელ-ს ინდივიდუალ-ზაციის პრინციპის გათვალ-სწინებით. თითოეულ- ჩადენილ- ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თა-სი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალ-სწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნულ- სასჯელ- უნდა იყოს პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციულ- მსჯავრდებულ-ს პიროვნებასა და ჩადენილ- დანაშაულ-ს სიმძიმესთან.

შესაბამისად, სასჯელ-ს დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალ-სწინებს დანაშაულ-ს ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე ბრალდებულ-ს პიროვნებას და მის ოჯახურ მდგომარეობას.

სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებებს, რომ გი-----ი გუ-----ე ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით, ქურდობისთვის იყო გასამართლებულ-. ამასთან, მიუხედავად გი-----ი გუ-----ის მიმართ კანონით გათვალ-სწინებულ- შეღავათების გამოყენებისა, რაც გამოიხატა სასამართლოს მიერ, მისთვის დანიშნულ- სასჯელ-ს პირობით

მსჯავრად ჩათვლაში.

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 58-ე მუხლ-ს თანახმად, დანაშაულ-ს რეციდივის დროს ვადიანი თა--სუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელ- სასჯელ-ს ვადა სულ მცირე 1 წლ-თ უნდა აღემატებოდეს ჩადენილ- დანაშაულ-სათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლ-თ ან მუხლ-ს ნაწილ-თ გათვალ-სწინებულ- სასჯელ-ს მინიმალურ ვადას. თუ ამ კოდექსის კერძო ნაწილ-ს მუხლში ან მუხლ-ს ნაწილში მითითებულ-ა ნასამართლობაზე, როგორც დანაშაულ-ს მაკვალ-ფიცირებელ ნიშანზე, აგრეთვე ამ კოდექსის 55-ე მუხლ-თ ან 63-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-თ გათვალ-სწინებულ- საფუძვლების არსებობისას, დანაშაულ-ს რეციდივის დროს სასჯელ-ს დანიშვნისას მხედველობაში არ მიიღება ამ მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-თ გათვალ-სწინებულ- წესი. მოცემულ შემთხვევაში, სასჯელ-ს განსაზღვრისას, **გი-----ი გუ-----ის** მიმართ გამოყენებულ- უნდა იქნეს სსკ 58-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს დანაწესი, ვინაიდან სახეზეა ნასამართლობა, როგორც დანაშაულ-ს მაკვალ-ფიცირებელ- ნიშანი.

სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ასევე, იმ გარემოებაზე, რომ 2017 წლ-ს 25 ნოემბერს ბაღდათის რაიონის სოფელ ქვედა ზეგანში ციალა გუ-----ე თა--ს საცხოვრებელ სახლში ძალადობის გამოყენებით გააუპატიურა გი-----ი გუ-----ემ. აღნიშნულ დანაშაულთან დაკავშირებით 2018 წლ-ს 19 მარტს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს მიერ გამოტანილ- იქნა განაჩენი, რომლ-ს თანახმადაც, გი-----ი გუ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 137-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-თ გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ-ს ჩადენისათვის და სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვრა თა--სუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) წლ-ს ვადით.

სამართლ-ანობის აღდგენის, ახალ- დანაშაულ-ს თა--დან აცილებისა და დამნაშა--ს რესოციალ-ზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე, დანაშაულ-ს მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილ- მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშა--ს წარსულ- ცხოვრების, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევის გათვალ-სწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ გი-----ი გუ-----ის მიმართ გამოყენებულ- უნდა იქნას საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს „ა“, „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალ-სწინებულ- დანაშაულ-ს ჩადენისათვის განსაზღვრულ- სასჯელ- თითოეულ- ქმედებისთვის - თა--სუფლების აღკვეთის სახით, თუმცა იმ გარემოებების გათვალ-სწინებით, რომ მან ახალ- განზრახი დანაშაულ- ჩაიდინა პირობითი მსჯავრის მოქმედების პერიოდში, გი-----ი გუ-----ეს საბოლოო სასჯელ- უნდა დაენიშნოს საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 59-ე მუხლ-ს მე-3, მე-4 და მე-5 ნაწილების

შესაბამისად. ამასთან, განაჩენის გამოტანის შემდეგ, გი-----ი გუ-----ეს ბრალ-
მიუძღვის სხვა დანაშაულშიც, რომელ-ც მან პირველ საქმეზე განაჩენის
გამოტანამდე ჩაიდინა.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლ-ს მე-5 ნაწილ-ს თანახმად, თუ პირობით
მსჯავრდებულმა გამოსაცდელ ვადაში განზრახი დანაშაულ- ჩაიდინა,
სასამართლო გააუქმებს პირობით მსჯავრს და მსჯავრდებულს დაუნიშნავს
სასჯელს ამ კოდექსის 59-ე მუხლ-თ გათვალ-სწინებულ- წესით.

6. ნივთმტკიცების, ყადაღის ან სხვა საკითხების გადაწყვეტა

საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს საპროცესო კოდექსის **81-ე** მუხლ-ს
პირველ- ნაწილ-ს "ა" და "ე" ქვეპუნქტებით, განაჩენში, სისხლ-
სსამართლებრივი დევნის ან/და გამოძიების შეწყვეტის შესახებ
გადაწყვეტილებაში ნივთიერი მტკიცებულების საკითხი შემდეგნაირად
უნდა გადაწყდეს: თუ დანაშაულ-ს იარაღს ან საგანს ღირებულება არა აქვს,
იგი ნადგურდება, ხოლო თუ მას აქვს რაიმე ღირებულება, ხდება მისი
საპროცესო კონფისკაცია; დაზარალებულ-ს, გამართლებულ-ს ან სხვა პირის
კუთვნილ- ყველა ნივთი და დოკუმენტი, ბრალდებულ-სა და იმ პირის
გარდა, რომელსაც მათზე ქონებრივი პასუხისმგებლობა ეკისრება,
უბრუნდება მესაკუთრეს ან მფლობელს.

ნივთიერი მტკიცებულებების საკითხი გადაწყვეტილ-ა ოზურგეთის
რაიონულ- სასამართლოს 2017 წლ-ს 19 ოქტომბრის №1-300-16 განაჩენით.

სარეზოლუციო ნაწილ-:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს
კოდექსის 50-ე, 53-ე, 59-ე, 67-ე მუხლებით, საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-
ს საპროცესო კოდექსის 81-ე, 209-ე, 210-ე, 211-ე, 212-ე, 213-ე, 215-ე, 216-ე, 230-ე,
258-ე, 260-ე, 269-ე, 271- 274-ე, 277-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

1. გი-----ი გუ-----ე ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლ-ს
სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე
მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით (ორი ეპიზოდი) გათვალ-
სწინებულ- დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელ-ს სახედ და ზომად
განესაზღვროს:

1.1. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს
„ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით
(2016 წლ-ს 12 აგვისტოს 04:00-05:00 სთ. ეპიზოდისათვის) - თა--სუფლების
აღკვეთა 5 (ხუთი) წლ-ს ვადით.

1.2. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს
„ბ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით

(2016 წლ-ს 12 აგვისტოს 23:00 სთ. ეპიზოდი) - თა--სუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლ-ს ვადით.

1.3. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 59-ე მუხლ-ს მე-3 ნაწილ-ს თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქას ნაკლებად მკაცრი სასჯელ-და დანაშაულთა ერთობლ-ობით, გი-----ი გუ-----ეს, სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვროს თა--სუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლ-ს ვადით.

1.4. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 59-ე მუხლ-ს მე-3 და მე-4 ნაწილების თანახმად, ამ განაჩენით და ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლ-ს 19 მარტის განაჩენით გი-----ი გუ-----ის მიმართ საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 137-ე მუხლ-ს პირველ- ნაწილ-თ დანიშნულ-სასჯელები ნაწილობრივ შეიკრიბოს და გი-----ი გუ-----ეს სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვროს თა--სუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) წლ-ს ვადით.

1.5. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 67-ე მუხლ-ს მე-5 ნაწილ-ს თანახმად, გაუქმდეს გი-----ი გუ-----ის მიმართ ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 177-ე მუხლ-ს მე-2 ნაწილ-ს „ა“ ქვეპუნქტით დანიშნულ- პირობითი მსჯავრი - თა--სუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლ-ს ვადით.

1.6. საქართველოს სისხლ-ს სამართლ-ს კოდექსის 59-ე მუხლ-ს მე-5 ნაწილ-ს თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქას წინა - ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლ-ს 20 მარტის განაჩენით დანიშნულ- სასჯელ-ს მოუხდელ- ნაწილ- - თა--სუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლ-ს ვადით და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლ-ობით, გი-----ი გუ-----ეს სასჯელ-ს სახედ და ზომად განესაზღვროს თა--სუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) წლ-ს ვადით.

1.7. მსჯავრდებულ გი-----ი გუ-----ეს საბოლოო სასჯელში ჩაეთვალოს ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლ-ს 19 მარტის განაჩენით ნაწილობრივ მოხდილ- სასჯელ- - თა--სუფლების აღკვეთა 2017 წლ-ს 26 ნოემბრიდან 2018 წლ-ს 20 ივნისამდე და სასჯელ-ს მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს ამ განაჩენის მიღების დღიდან - **2018 წლ-ს 20 ივნისიდან**.

2. ნივთიერი მტკიცებულებების საკითხი გადაწყვეტილ-ა ოზურგეთის რაიონულ- სასამართლოს 2017 წლ-ს 19 ოქტომბრის №1-300-16 განაჩენით.

3. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

4. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში,

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლ-ს სამართლ-ს საქმეთა
პალატაში, ოზურგეთის რაიონულ- სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ნანა ჯონაძე